

სალოგაზრო და ვეროელი

ფუნთი ფაბრიკის
1921 წლიდან

საქართველო
27
საქტეხნიკური
№ 105 (11591)
1990

საქართველო
საბჭოთა კავშირი

სალოგაზროდული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

საქართველოს ტელეკომუნიკაციების
თანამშრომელთა

მიმართვა

ქართული პრესაში

არა გვგონია, საქართველოში ისეთი ქართული მოძებნებოდეს, ვისაც თავისი ქვეყნის სრული დამოუკიდებლობა არ უნდოდეს, საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის იღვწის ყველა, მათ შორის ტელეკომუნიკაციებისა და რადიო. ეს პროცესი იმდენად აშკარაა, რომ მხოლოდ ძალზე სუბიექტურად და ტენდენციურად განწყობილი ადამიანი ვერ ამჩნევს. ადრე საქართველოს ტელეკომუნიკაციებისა და რადიო ოფიციალური ორგანოების ნება-სურვილის აღმსრულებელი იყო. მათს პირდაპირ თუ ირიბ დიქტატს განიცდიდა. სამწუხაროდ, სტერეოტიპი ინერციით აგრძელებს არსებობას საზოგადოების ერთი ნაწილის ცნობიერებაში, თუმცა ქართული ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს — ამას ხაზგასმით და ხშირად ვაცხადებთ — ამჟამად არც სამთავრობო, არც პარტიული, არც რომელიმე პოლიტიკური ძალისა თუ პიროვნების დიქტატს არ სცემს.

საქართველოს ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს თანამშრომლები არასოდეს უღალატებენ თავიანთ დამოუკიდებელ, ეროვნულ კურსს, მაგრამ კოლექტივს ასევე მტკიცედ სწამს და არც ამ რწმენას გადაუხვევს ოდესმე, რომ ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს არამც და არამც არ უნდა იქცეს სხვადასხვა პარტიებისა და საზოგადოებრივი გაერთიანებების დაპირისპირების, უთანხმოების, ქიშისა და განხეთქილების საბიუჯეტად, არამც და არამც არ უნდა გაამწვავოს ეთნოკრიზისები და, საერთოდ, ერთაშორისი ურთიერთობები, არამც და არამც არ უნდა გახდეს ცილისწამების, შიშქმამოთქმისა და შორის გაგრძელების წყარო.

როცა ქართული ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს პოლიტიკური პარტიისა და საზოგადოებრივი გაერთიანების მიკროფონს უთმობს, ეს არ ნიშნავს, თითქმის უპირობოდ ანიჭებდეს რომელიმე მათგანს მოსახრებას ჩვენ ხომ საერთო ეროვნული დაწესებულება ვართ. შესაძლებელია თვით პოლიტიკურად განსხვავებული მოსახრებების გამოთქმა, ოღონდ დაპირისპირების, შეურაცხყოფისა და მუქარის გარეშე.

ვიმედოვნებთ, რომ შეწყდება უკვე თავისებურ რიტუალად ქცეული პიკეტები, რომელთა მონაწილეებს არა აქვთ საფუძვლიანი გაცნობიერებული, რომ ასობით და ათასობით ადამიანის სისტემატური თავშეყრა ტელეკომუნიკაციების შენობასთან სხვა არა არის რა, თუ არა პარტიულად და ეროვნულად განწყობილი კოლექტივის დაუშახურებელი შეურაცხყოფა, ნებისთნე უნებლიეთ ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს ნორმალური მუშაობის რიტმის დაბრუნება და ელემენტარული ადამიანური უფლებების ხელყოფაც კი. ჩვენ, რადიო-ტელეკომუნიკაციების მუშაკებს, არავის უნდა ნაკლებ პარტიულად არ მიგვაჩინა თავი.

სრულყოფილი პროგრამების მომზადებისათვის ტელეკომუნიკაციებისა და რადიოს მუშაკებს უწინარესად სჭირდებათ ნორმალური სამუშაო ატმოსფერო.

არავის არა აქვს უფლება, მოგვეშალოს სიმშვიდე, თავს დაგვატყოს პიკეტები და უსაფუძვლო პრეტენზიები, მუქარა და თავდასხმა, ჩვენი ენერჯია და უნარი ამ უაზრო და უსარგებლო კონფრონტაციაში კი არ უნდა იხარჯებოდეს, არამედ ხმარდებოდეს ქვეყნისათვის ეროვნულ საქმეს.

ტელეკომუნიკაციების მრავალთასიანი კოლექტივი აწყობს გამაფრთხილებელ გაფიცვას და ამით პროტესტს უცხადებს ყველას, ვინც ცდილობს პოლიტიკური დაპირისპირებით შეგავლენა მოახდინოს ჩვენს მუშაობაზე. ამერიიდან ნებისმიერი პიკეტი, ტელეკომუნიკაციების ალყაში მოქცევა, შენობაში შეღწევის მცდელობა აღიქმება როგორც კოლექტივთან დაპირისპირება და ჩვენი საქმიანობის დესტაბილიზაციისაკენ მიმართული ქმედება. ყოველ ასეთ გამომდინარე საქტელეკომუნიკაციების მუშაკები გაფიცვით, რადიო და ტელემაუწყებლობის შეწყვეტით უზახუებენ.

მხარს ვუჭერთ ტელე და რადიოშრომლებს

უკვე მერამდენედ ვხვდებით იძულებული დაგწერით მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა უფლებებისა და ღირსების შელახვის შესახებ. ჩვენი გაზეთის ორკვირიან პიკეტირებას მოჰყვა ჟურნალისტთა — პრესისა და რადიო-ტელევიზიის მუშაკთა საგანგებო შეკრება, რომელზეც მთელი პრინციპულიდანი დასვა ჟურნალისტთა უფლებების დაცვის კომიტეტის შექმნის აუცილებლობის საკითხი. ამ საგანგებო შეკრებას მოჰყვა ჟურნალისტთა საპროტესტო მიტინგი, რომელიც, ალბათ, პირველად გაიმართა ჩვენს ისტორიაში.

როგორც ჩანს, ამ მიტინგის ერთადერთობამ და იმან, რომ ამის შემდეგ პრესისა და რადიო-ტელევიზიის მუშაკებს მიანიჭა მოგვიწია

ერთგვარი დათმობა და მოთმინების გამოჩენა, მავანთ შეუქმნა შთაბეჭდილება, თითქმის ჟურნალისტთა პროტესტი, მათი შეზარათება არც ისე მტკიცე და თანმიმდევრულია. ეს ძალები (მრავლობით რიცხვში მოხსენიება სწორედ იმის გამოვლენად მოგვაჩინა) კვლავაც ცდილობენ ძალაუფლების აღებას პრესაზე, რომელიც ცივილიზებულ სამყაროში თვითონ არის ცნობილი მეოთხე ძალაუფლების სახელწოდებით. მათ სურთ, რომ ჟურნალისტთა ხმა დაჩრქვას, ხმად დაღვინდეს უდაბნოსა შინა. ალბათ, სწორედ ამ სურვილის გამოვლენებაა ისიც, რომ უკვე რამდენიმე დღეა გრძელდება ტელეკომუნიკაციების შენობის პიკეტირება. სამითადასკაცინ კო

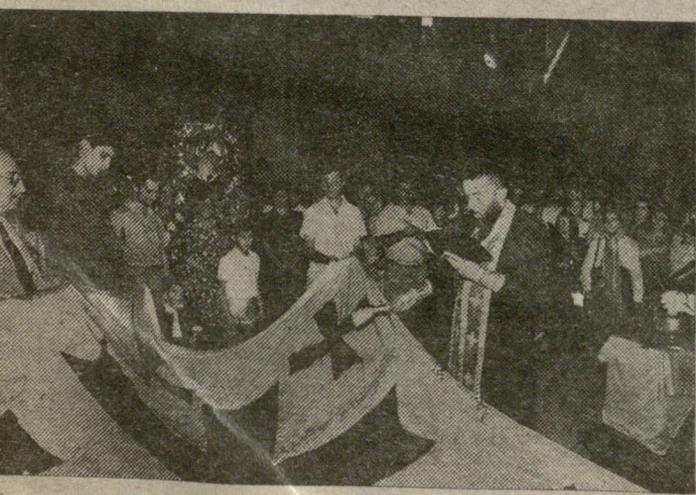
ლექტივს, უმნიშვნელოვანეს საინფორმაციო საშუალებას ფუნქციონირების ელემენტარული პირობები არა აქვს. ჩვენ ბრალს არ ვდებთ, რომელიმე კონკრეტულ პარტიას და არც მხოლოდ დღევანდელ დღე გვაქვს მხედველობაში.

გუშინ შუადღისას გარკვეული პერიოდით შეწყდა ტელე და რადიოგადამცემები — ტელეკომუნიკაციების მუშაკებმა გამაფრთხილებელი გაფიცვა გამოაცხადეს.

„სალოგაზრო და ვერელი“

რამდენიმე მტკიცე სოლიდარობას უცხადებს კოლექტივს და თუ კვლავაც ასე გაგრძელდება, ჩვენი გაზეთის მიმართვა სააპაუსო აქციას.

იღვას გველხინანის ფოტო.

(საქინფორმის ფოტოქრონიკა)

მოგაპალ გაგარჯვებათა სანიდარი

25 სექტემბერს საქართველოს ტრადიციონალისტთა კავშირის ინიციატივით მოეწყო აქცია. სიონის ტაძარში ეკურთხა სამეფო დროშა, იგი ზეით ბაგრატიონთა დღევანდელ შთამომავლებს ეკირათ და ნარიყალას ციხის თავზე ააფრიალეს — სიმბოლოდ — აწ გარდასულია თუ მომავლისა, მრავალი ღონისძიება და მრავალკვირამოვლოდ, მომსწრე ქართველთა ახალგაზრდა თუ დაცემისა, მათი გულითადადობისა თუ ორგულობისა, და დღეს, დიდგლოთან ერთად კრწანისსაც ვიგონებთ, რათაღენ ტკივილიანიც არ უნდა იყოს ეს მოვლენება, 1795 წლის 11 სექტემბერს ხომ ივერთ დიდება დაიმარტა კრწანისის ველზე. 195 წელი გვაშო-

რებს ამ აებედით თარიღს, რომელსაც მალე 1801 წლის 12 სექტემბერს მანიფესტო მოჰყვა, როცა ქართლ-კახეთის სამეფომ დამოუკიდებელი არსებობა შეწყვიტა და ბაგრატიონთა სამეფო დროშა უბრალო ბაირაოდ იქცა. ეპ, ლალოტი, ურთიერთქმედი, გაუტანლობა და გათიშულობა რომ არა, არავინ უნდა კიდევ იხსნიდნენ კრწანისს: „პიე, თქვენ, არაგველებო, გაუმამაღარო თმითა, თქვენს საფლავებთან მოსვლა და მუხლის მოღრეკა მომინდა“. წაივინდნენ, გაჭრენ ვმძრები, მრავალი მუხა აღმოცენდა მათ ხამღარ ძვლებზე, მრავალმა არწივმა გაშლია მათი ოცნებით ფრთები... ოცნება კი გა-

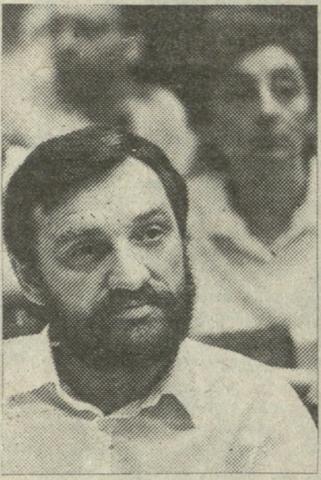
რთლაც, სანუკვარი ჰქონდათ და აპა, მათ მიერ შეკრდებულ ფარულად და სათუთად შემონახული დროშა ისევ აფრიალდა თბილისის თავზე.

ამ დღემ კიდევ ერთხელ გვახიარა წარსულთან, ჩვენს წინაპრებთან, ქართული სამეფოს იმ უკანასკნელ აებედით დღევანდელს. აჟი, წარსულის სსოვნის გარეშე ვერც მომავალს მივეახლოებთ.

ბაგრატიონთა სამეფოს დროშა კი ფრიალებს ნარიყალას თავზე, აწ უკვე მომავალი გამარჯვებების საწინდარად და ერთიანი თავისუფალი საქართველოს სიმბოლოდ.

პაპა ლეჟავა

საქართველო — უპირველეს ყოვლისა!

რობა საქართველოს სახალხო ფრონტის თავმჯდომარის, ბატონ ნოდარ ნათაძის განცხადებამაც. ბატონმა ნოდარმა თქვა, რომ საქართველოს ინტერესებიდან გამომდინარე, ჩვენს ეროვნულ მოძრაობაში მშვიდობიანობიდან, პარმონიულობიდან გამომდინარე, იქიდან გამომდინარე, რომ მტერი არ გავაცინოთ, ალბათ, მიზანშეწონილია დიდი, ნათლად, საქვეყნოდ მობრუნდეს შეთანხმება ყველა პარტიასა და ორგანიზაციას შორის, რომ სულ ცოტა ორი თვეში მიიწვევდეს შევიკავოთ თავი ერთმანეთის დასახსნაგებისა და შეფასებისაგან. რა თქმა უნდა, შეიძლება იყოს დავა პოზიციებზე, სტრატეგიასა თუ ტაქტიკაზე, მაგრამ ურთიერთლანძღვისა და შეურაცხყოფისაგან კი უნდა შევიკავოთ თავი. ნოდარ ნათაძემ დაიმოწმა ცნობილი სოციოლოგებისა და ფსიქოლოგების: მისაზრება, რომ მათ, ვისაც სურს შეთანხმება, არ უნდა დაიწყონ გარჩევა, ვინ არის მტყუანი და ვინ მართალი.

კონფლიქტის მოგვარების სულისკვეთებით იყო გამსჭვალული ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის თავმჯდომარის ირაკლი წერეთლის განცხადება. კონფერენცია ტარდება ეროვნული მოძრაობისათვის ყველაზე უფრო სასაფუძისზე, კრიტიკულ და რთულ მდგომარეობაში, — თქვა ირაკლი წერეთელმა, — იმეტომ, რომ საშინო და ისტორიული თვალსაზრისით სამარცხენოა საქართველოში დღეს შექმნილი მდგომარეობა, როცა არსებობს საგმილო რეალური შანსი მშაბა შორის სისხლისღვრის დაწყებისა. ამ დაპირისპირებაში, რომელიც იმდენი მეტად არის დაზარალებული მოქალაქეების მიერ, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მთავარი ის არის, რომ ამ პოზიციას დაპირისპირებაში ორ ბანაკად გაყოფა ქართველი ხალხი, ზოგმა საერთოდ იკლო აიკრუა ეროვნულ მოძრაობაზე. ეს ხალხია ცოდი და უნდა გამოვიდეთ სწორედ მისი ინტერესებიდან, იმეტომ რომ, როცა პარტიათა პოზიციების დაპირისპირება გრძელდება, განხილულია, ეს არ შეიძლება დაგვიტოვონ საქართველოს ეროვნული მოძრაობის გამარჯვებით. ჩვენ ყოველთვის ვიყავით შეთანხმების, გაერთიანების მომხრე, მაგრამ თუ არ გამოვივლიეთ საქართველოში შექმნილი მდგომარეობის მიზეზი, ისე შეთანხმება ვერ მოხდება.

ირაკლი წერეთელმა დამსწრეთ მთავარი 1990 წლის 13-15 მარტის დამართული ეროვნული მოძრაობის პირველი საგანგებო კონფერენცია, რომელზეც არჩეულ იქნა ეროვნული ფორუმი და გამოცხადდა, რომ ეროვნულ ფორუმთან შეიქმნებოდა საქართველოს ცენტრი, რომელიც იმუშავებდა ფორუმთან ერთად, მიუხედავად იმისა, გაიზიარებდა თუ არა ფორუმში შემაჯავროვანი ორგანიზაციების მოსაზრებებს. პოლიტიკური კონსოლიდაციის თვალსაზრისით ეს იყო ყველაზე

უფრო საუკეთესო პერიოდი — რადგან ეროვნულ ფორუმსა და საქართველოს ცენტრს, პოზიციას განსხვავებულობის მიუხედავად, საქართველოში მიზანშეწონილია, — მათთვის უზენაესი მიზანი — საქართველოს დამოუკიდებლობა უფრო ძვირფასი აღმოჩნდა, ვიდრე პოლიტიკური პოზიციები.

ირაკლი წერეთელმა თქვა, რომ დღევანდელი სიტუაციაში ათვლის წერტილი უნდა გახდეს ფორუმის არჩევა. მან მიმოიხილა მას შემდეგ დღემდე მომხდარი მოვლენები და ვერავითარი გამართლება ვერ მოუძებნა რამდენიმე პოლიტიკური ორგანიზაციის გასვლას ფორუმიდან — არჩევითი ორგანიზაციისა და არსებობის მიუხედავად, თვით ფორუმის შიგნით უნდა მომხდარიყო პრინციპული საკითხთა განხილვა-გაჩხრეკვა და მოგვარება.

ძალზე დროულად და კეთილშობილურად აქცერა შეურიგებელი ოპოზიციის ერთ-ერთი ლიდერის, ირაკლი წერეთლის, მოსაზრება, რომ უნდა შეიქმნას ისეთი პოლიტიკური ცენტრი, სადაც გაერთიანდებიან ეროვნული დროში ქვეშ დამდგომის მსურველი — არა მარტო პოლიტიკური ორგანიზაციები, არამედ თვით ხელისუფლების წარმომადგენელი და არაგის უნდა ჰქონდეს იმისი შიში, რომ თავისუფალ საქართველოში მოხდება ანგარიშსწორება წარსული ცოდვების გამო.

ფორუმიდან ზოგიერთი პარტიისა და პოლიტიკური ორგანიზაციის გასვლის მიზეზზე ისაუბრეს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარე გიორგი ჭანტურია და ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის წევრმა თემურაზ სუმბათაშვილმა.

ეროვნულ მოძრაობაში სიყვარულის, თანადგომის, ერთიანობის აუცილებლობაზე, ინტელიგენციის როლზე ისაუბრა გამომცემლობა „საქართველოს“ დირექტორმა, პოეტმა ჯანსუღ ჩარკვიანმა. მან თქვა, რომ ხალხი დაიღალა ამდენი სიძულვილით, რომ შეუძლებელია კონფლიქტების მოგვარება სიძულვილითა და დემოკრატიათ. ერთიანობა უნდა აღდგეს მხოლოდ სიყვარულით, რომლის დეფიციტი ასე მწვავედ იგრძნობა ჩვენს ეროვნულ მოძრაობაში. ჯანსუღ ჩარკვიანმა აღნიშნა ისიც, რომ თუ ეროვნულმა მოძრაობამ ჩამოიშორა ინტელიგენცია, მაშინ მისი გზა დამოუკიდებლობისაკენ უსაშველოდ გაიჭიმება.

პოლიტიკურ პოზიციას დაპირისპირებით ხალხში შექმნილი სიტუაციის განმუხტვის აუცილებლობაზე ილაპარაკა ირინა სარიშვილი. მან თქვა, რომ ცალკეული პარტიებისა და ორგანიზაციების განხილვა უნდა შეწყვეტდეს, მაგრამ, პრობლემად დარჩება ხალხი, რომელიც ასეთივე ფანტაზიით წყვეტა მავანს, ან ასეთივე გამეტებით დაუპირისპირდება მეორეს.

ელდარ შენგელიამ თქვა, რომ ცხოვრებაშიც და პოლიტიკაშიც უნდა ვხელოვანდეთ ერთმანეთს პრინციპებით, თუ გვსურს გამარჯვებას მივაღწიოთ. ამ შეხილვის პოზიციას იგი ხედავს ერთ პოლიტიკურ სტრუქტურაში — დემოკრატიაში. ელდარ შენგელიას აზრით, აუცილებელია ორივე სტრუქტურის — ეროვნული კონგრესისა და უზენაესი საბჭოს არჩევნების ჩატარება. ჩვენ გვეკრება ერთიანი კონგრესი, რადგანაც არ გვაქვს სრული გარანტია იმისა, რომ ახლად არჩეული უზენაესი საბჭო იქნება ნამდვილად ეროვნული.

გიორგი ყორჯილასმა, ალბათ მათ გასაგონად, ვისაც შეთანხმება დღევანდელი სიტუაციაში პრინციპების ლაპტად და უკანდახვევად მიიჩნია, თქვა: ჩვენი შეცდომა ის არის, რომ გვგონია — კონსოლიდაცია ეს არის უპირობო შეთანხმება. ამ შეთანხმებამდე უთუოდ უნდა გავარკვიოთ სამართლად, ეს არ არის კონგრესაციის სურვილი, მტყუნისა და მართლის გარჩევის გარეშე შეთანხმება არ იქნება სრული და ხანგრძლივი. არასწორია ის მოსაზრება, რომ დაპირისპირება არ უნდა იყოს ლიდერებს შორის. მთავარია, ხალხი არ დაუპირისპირდეს ერთმანეთს სხვადასხვა ოპოზიციურ პარტიასა და ლიდერებს და პირისპირების აგამო. კონსოლიდაცია აუცილებელია და კონსოლიდაციისაკენ მიმავალ გზაზე ჩვენი სტრატეგია უნდა იყოს სამართლიანობა და ტაქტიკა — სიმართლე.

ბატონმა აკაკი ბაქრაძემ დამსწრეთა ყურადღება გაამახვილა იმ ვითარებაზე, რაც შექმნილია მთლიანად საბჭოთა კავშირში. ისაუბრა ამ ვითარების გავლენის შესახებ საქართველოს ბელზე, მისი მომავალზე.

თუმცა ტრიბუნლიდანაც და დარბაზშიც ხშირად გაისმოდა არც თუ ისე სასურველი სიტყვები მოწინააღმდეგე პარტიებისა და უმეტესად „მრავალი მაგიდის“ მისამართით, საბოლოოდ ყველამ მხარი დაუჭირა ირაკლი ბათიაშვილის წინადადებას დროებით „თავდასხმელობის პაქტის“ დადების შესახებ. გადაწყვედა შეიქმნას შეთანხმებული კომისია, რომელიც დაზარალებულ საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ორ ფრთას, ხელს შეუწყობს რესპუბლიკაში თანხმობისა და ერთიანობის დამკვიდრებას.

კონფერენციამ მიიღო რეზოლუცია, რომელიც მოუწოდებს ყველა პოლიტიკურ ორგანიზაციას გვერთთანდნენ საქართველოს ცენტრში, მოუწოდებს საქართველოს მთელ მოსახლეობას, აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ეროვნული კონგრესის არჩევნებში და ამითი მოახდინონ თავიანთი მამულიშვილური და მოქალაქეობრივი ვალი.

საპატიო ინიციატივა

24 სექტემბერს საქართველოს სახელმწიფო ფლარმონის დიდ დარბაზში გამართა საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მეორე საგანგებო კონფერენცია. კონფერენციის მუშაობაში მონაწილეობისათვის მოწვეული იყვნენ რესპუბლიკის პოლიტიკური პარტიებისა და ორგანიზაციების, შემოქმედებითი კავშირების, უმაღლესი სასწავლებლების,

საწარმოთა წარმომადგენლები, ავტორიტეტული პიროვნებები. კონფერენციის დღის წესრიგში იდგა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობაში შექმნილი სიტუაციის განხილვა, საქართველოს ეროვნული კონგრესისა და საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნები და სხვა საკითხები. კონფერენციის შემდგომი სულისკვეთება ნაწილობრივ განაპი-

საქართველოს პიროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მეორე კონფერენციის რეზოლუცია

ვინაიდან ქართველი ერი იბრძოდა, იბრძვის და იბრძოლებს სრული პოლიტიკურ-სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისათვის; ვინაიდან დამოუკიდებლობის მიხედვით აუცილებელია საბჭოთა სტრუქტურების დემონტაჟი და საკუთარი დემოკრატიული სტრუქტურების შექმნა (რაც არ ნიშნავს იმას, რომ ეროვნული მოძრაობის „ზოგიერთმა“ ნაწილმა არ გამოიყენოს არსებული სტრუქტურები ჩვენი საერთო მიზნის მიღწევისათვის);

რეზულ და ანეჭსირებულ ქვეყნებთან დაკავშირებით); ვინაიდან „მრავალმა მაგიდამ“ უკვე მერამდნედ უარი განაცხადა შეურიგებელ და ლიბერალურ ოპოზიციისთან შეხვედრაზე... საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მეორე საგანგებო კონფერენციაზე მოსმენილ იქნა მთელი რიგი მოსხენებები და განცხადებები, რის საფუძველზეც აღვნიშნავთ:

1. ქართველი ერის ბრძოლა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და დემოკრატიისათვის გრძელდება. ეროვნულმა მოძრაობამ დღეს, ფაქტობრივად, მიიღო სრულიად საქართველო. ეროვნული მოძრაობის ორივე ფრთა — რადიკალური და ლიბერალური — გაერთიანებულია ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის საქართველოს ცენტრში. საქართველოს ცენტრის ლიბერალური ნაწილი კი უზენაესი საბჭოს არჩევნებში გამარჯვების შემთხვევაში თანამშრომლებს ეროვნულ კონგრესთან ქართველი ერის ინტერესებიდან გამომდინარე;
2. საქართველოს ეროვნული მოძრაობა ემობს კრემლის გეგმას, საქართველო შეიყვანოს განახლებულ „ფედერაციულ“ თუ „კონფედერაციულ“ იმპერიაში. ქართველი ერისთვის მიუღებელია მონობის ერთი ფორმის მეორეთი შეცვლა, ის იბრძვის სრული დამოუკიდებლობისათვის;
3. უზენაესი საბჭოს არჩევნებს

4. საქართველოს ეროვნული მოძრაობა ემობს კრემლის გეგმას, საქართველო შეიყვანოს განახლებულ „ფედერაციულ“ თუ „კონფედერაციულ“ იმპერიაში. ქართველი ერისთვის მიუღებელია მონობის ერთი ფორმის მეორეთი შეცვლა, ის იბრძვის სრული დამოუკიდებლობისათვის;
5. მერაბ კოსტავას სახელობის სადგომამდლო ფონდის დეპოზიტზე უნდა უახლოეს მომავალში უნდა განხორციელდეს. ეს ფონდი უნდა გამოვიდეს ნებისმიერი პოლიტიკური ორგანიზაციის კონტროლიდან. ამ ფონდს უნდა უხელმძღვანელონ ინტელიგენციის იმ თვალსაზრისით წარმომადგენლებმა, რომლებიც არც ერთი პოლიტიკური პარტიის წევრები არ არიან;
6. „მრავალი მაგიდის“ პოლიტიკური ორგანიზაციათა მოუხვედრობა მეორე კონფერენციაზე შე-

ფასებელია, როგორც სიტუაციის შემდგომი დესტაბილიზაციის მცდელობა;

7. დაიგნოს ამა წლის 19 სექტემბერს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიისა და ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის შტაბბინების დარბევის, ასევე, ძალადობის სხვა ფაქტები;

8. 1-ლ ნომერამდე მიიწვი შეწყდეს ურთიერთთავდასხმის (პრესით, ტელევიზიით და ა. შ.). საქართველოს ცენტრი მხოლოდ იმ შემთხვევაში გამოიყენება მონობრივი ინფორმაციის სამუალებებს „მრავალი მაგიდის“ საწინააღმდეგოდ, თუკი ეს უკანასკნელი პირველი დანხმება თავს საქართველოს ცენტრს.

ყველა პიროვნება უნდა ვადაიქნას პოლიტიკური გზით და მენარჩუნებულ უნდა იქნას მშვიდობა, რადგან მშვიდობის გარეშე შეუძლებელია საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ჩვენი სამართლებრივ-პოლიტიკური ბრძოლის გაგრძელება.

1990 წელი, 24 სექტემბერი. მიღებულია ხმების აბსოლუტური უმრავლესობით.

რბ ვინათ, ისევ ჩამოვთვალთ გასაჭირები?! თვითონ იმ ასაკის ვარ, „ახალგაზრდა ივერიელი“ ვისთვისაც კეთდება... და ვიტყვი, გაუთავებელი პრობლემები... გაუთავებელი ყველა სფეროში გასაჭირის შესახებ იბეჭდება... მაგრამ ახლა ალბათ ასეთი დროა, სხვაგვარად არც შეიძლება, ოღონდ საქმე?! ისინი იტყვიან; ჩვენ დავწერთ... **სამაგი!**

იმ დღეს პროფკავშირთა კულტურის სასახლეში იმართებოდა სრულიად საქართველოს პედაგოგთა სამართლებრივი დაცვის კავშირის დამფუძნებელი კრება... დარბაზში იმართებოდა კრება... შესასვლელ კარებში ბლოკირება... დამფუძნებელ კრებაზე არ იყვნენ მოწვევულნი არც ახალგაზრდა მასწავლებელთა ასოციაცია, არც დემოკრატიული პედაგოგთა კავშირი... ამ ჯგუფის წევრები ყველანი პედაგოგები არიან და, ბუნებრივია, სურდათ კრებაზე დასწრება... დარბაზის გადაწყვეტილებით ისინი შეშინდნენ.

პარლამენტის დამფუძნებელი კრება: დემოკრატიული პედაგოგთა კავშირის თავმჯდომარე, 151-ე საშუალო სკოლის პედაგოგი: სამი რამის გამო გვსურდა დასწრება ამ კრებაზე: გავყოფიყავით საინიციატივო ჯგუფის შემადგენლობაში, პროგრამაში წამოვირიდოთ საქითხეობა, და იმ დრომ, იმ პერიოდში, როცა მითითებული დაფუძნება კავშირში... კავშირის წესდება და პროგრამა სოციალური, საყოფაცხოვრებო, ეკონომიკური პრობ-

ლემების გადაჭრას პირდება პედაგოგებს... (მე ვიცი პედაგოგები, ალბათ, ყველაზე უფრო ხალხია), მაგრამ ამ მოთხოვნების დაკმაყოფილება შეუძლებელია... ის სამთავრობო დონეზე წყდება, ეს მთავრობა ერთ თვეში ვერ დააკმაყოფილებს მოთხოვნებს, ნამდვილი დემოკრატიული არჩევნები

მათგანმა არც იცოდა, სად იყო მოსული და რისთვის... რაღა თქმა უნდა, კავშირი შეიქმნებოდა კიდევ, მაგრამ ჩვენი შემოსვლის მიზანი იყო გავგვირავოთ პედაგოგთა გაუთავებელი პრობლემა იმაში, რაც ხდებოდა... და ვფიქრობ, ის ფაქტი, რომ დარბაზის მესულემმა

კავშირი... მაგრამ ეს იმას როდინიშნავს, რომ არ ვებრძვი უზუნუნას, პედაგოგთა დაბალ კვალიფიკაციას... ჩვენი მიზანმიმართული პოლიტიკური ბრძოლის ფორმები მშვილობიანი... ალბათ ოდესმე, მასწავლებელსაც მოხერხდებოდა, მაგრამ ჩვენი

რული სოციალური პირობების დაკმაყოფილებისთვის იბრძოდნენ და საკუთარ თავზე პროფესიული მუშაობისთვის დრო არ ჩრებოდნენ... რანაირი რეფორმა არ მოგონეს სკოლისთვის, მინც არაფერი ეშველოთ. მე ვფიქრობ, სკოლაც საზოგადოებრივი წყობის პრობლემები... გვიჭირს მასწავლებლებს ბავშვის თვლით შევხედოთ სამყაროს... არ ვართ მრგვლები. ამიტომაც ალბათ პედაგოგს დიდაქტიური გამოცდილებით ათას კაცში გამოარჩევს... რა ვიცი იქნებ ამ დაცვის კავშირმა? გააკეთოს საქმე... იმედით ვცოცხლობთ...

მასწავლებელი ბჭობდა...

კი ერთი თვის შემდეგ იქნება. ამ კავშირის შექმნა გახლავთ პარტიკულარების და ადმინისტრაციულ, ნომინალურად აბარტის მცდელობა, შექმნას ბლოკი, რომელიც ახლადარჩეულ პარლამენტს ოპოზიციის რეაქციული ბლოკი, რომელიც თავს უყრის განათლების მუშაობაში იმ ნაწილს, რომელიც იბრძვის ამ სისტემაში ყოველგვარი ინოვაციური წინააღმდეგ... რაღა თქმა უნდა, კავშირი შეიქმნა. შეიქმნა სანარჩევო კანონის მიღებამდე და არჩევნებამდე დააფუძნეს. დელეგატთა უმეტესი ნაწილი 50 წელს გადაცილებულნი იყვნენ (მე არავის შეუარაცხოდეს არ ვფიქრობ) — გაბრუნებულნი სოციალური პირობების გაუმჯობესებით. რაიონებში დელეგატთა არჩევა არ ჩატარებულა... უმეტესმა

კრება დატოვა (კერძოდ, გეტყვი ვინც მახსოვს: ლანჩხუთის, ხელვაჩაურის, ზესტაფონის ჯგუფები... კიდევ სხვებმაც) ჩვენი გამოსვლების შედეგი გახლდათ... **ზონა ზარბაზნიძე:** კავშირის თავმჯდომარე: ჩვენი კავშირის შექმნა გამოიწვია იმან, რომ უამრავმა ასოციაციებმა, რომლებიც უკანასკნელ ხანში შეიქმნა, ვერ დააკმაყოფილეს უფლებები მასწავლებლების ელემენტარული მოთხოვნაც კი. ყველა ითხოვს პედაგოგისგან და არავინ იცავს სკოლას. არც საზოგადოება, არც მთავრობა არ ღებდა მასწავლებლის გვერდით. მშობელმა საერთოდ დაანება სკოლას თავი, არავინ ითვალისწინებს მასწავლებლის სოციალურ, ეკონომიკურ, სამართლებრივ, პოლიტიკურ, პროფესიულ დაუცველობას და სწორედ ამიტომაც შეიქმნა ჩვენი

ორგანიზაცია კატალიზატორის როლში გამოვიდა... დეაქტიურ მოვლენებში. **ანხათი რუბაშვილი:** 126-ე საშუალო სკოლის პედაგოგი, დელეგატი: თავისთავად არის კარგია. პროგრამაც და წესდებაც მისაღები გახლავთ, მაგრამ წინასწარ ნუ რადფერს ვიტყვი. განა კომპარტიის წესდება და პროგრამა იყო ცუდი?! ნახევარზე მეტმა მასწავლებელმა მართლაც არ იცოდა სად იყვნენ, რისთვის და რატომ... უმეტესობაც დამირბეებმა მოიყვანა, იქნებ არც გაემტყუნებათ... სამწუხაროდ, სკოლა კიდევ რჩება ყველაზე კონსერვატორულ დაწესებულებად... დაწესებულებად, სადაც ყველაზე გვიან შედის ყოველგვარი სიახლე (მე არავის შეუარაცხოდეს არ ვაყენებ, მაგრამ ეს ასეა). იქნებ იმის ბრალიც არის, რომ გამუდმებულად ელემენტარული

კომენტარისაგან თავს შევიკავებთ. თვითონ საზოგადოებამ გადაწყვიტოს, ვის გააყვეს და ვის დაუჭეროს. ვინ სანდოა და ვინ მხოლოდ საკუთარი თავის გადასარჩენად ფიქრობს... ფაქტია, სკოლას პატრონი გამოუჩნდა, მაგრამ არა ერთი, არამედ რამდენიმე, ვის მხარეზეა სიმართლე? ეს ალბათ დროთა ვითარებაში გაირკვევა. ფაქტი კი ის გახლავთ, რომ კრება დელეგატთა ერთმა მესულემმა დატოვა... არა დადლობისაგან, არა ხანგრძლივი დებატებისა და კამათისაგან... ვფიქრობთ, დარბაზის ეს სოციალური სჭობდა იმ სისასესს, დასწყისში რომ იყო...

ზონა ზარბაზნიძე

სამართლებლო ყველა დემოკრატიულ პარტიასა და ოპოზიციას. მოსკოვის პარტიული სათვისტომოს მიმართვა

1990 წლის 28 ოქტომბერს ტარდება საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნები. ჩვენ მზავაჩნია, რომ საქართველოს უზენაესმა საბჭომ უნდა განახორციელოს საქართველოს მოსახლეობისათვის სასიცოცხლოდ აუცილებელი ღონისძიებანი, რაც გამოიხატება საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენისა, პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოციალური და სამართლებრივი საფუძვლების შექმნაში. მოსკოვის ქართული სათვისტომო აქტიურ მონაწილეობას მიიღებს არჩევნებში; მოუწოდებს ტოტალიტარული რეჟიმისაღმი ოპოზიციურ ძალებს შეთანხმებული და კოორდინირებული მოქმედებისკენ და იკვლის, რომ დემოკრატიული არჩევნების ჩატარება შესაძლებელია მხოლოდ სტაბილური საზრგადობრივ-პოლიტიკური მდგომარეობის პირობებში, რაც გამოიწვევს პოლიტიკის სფეროში ძალისმიერი მეთოდების გამოყენებას. მოსკოვის ქართული სათვისტომოს ხახელით **მ. ქორიძე,** სათვისტომოს პრეზიდენტი.

დღეს, როდესაც ჩვენმა წამოწყებამ ერთი წლის გამოცდას გაუძლო, მინდა მოგიხსროთ ესტეტიკურ-საგანმანათლებლო სასწავლებლის არსის, ძირითადი მიზნების, მუშაობის სტილის, პრობლემების და პერსპექტივების შესახებ. ჩვენი სასწავლებლის მოქმედების პრინციპი ბიბლიოთეკის მსგავსაა და ცხრა ნეტარებას ეყრდნობა. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა სოციალურ საჭიროებებს: მოგვსენებათ — სწავლების მაღალი საფასური და სავრთოდ სწავლა პრესტიჟული სასწავლო დაწესებულებებში გასაგები მიზეზების გამო მისაწვდომი არ არის ფართო საზოგადოებრიობისათვის, რის გამოც ერთმანეთს უპირისპირდება ე.წ. „პრივილეგირებული“ და „არაპრივილეგირებული“, ეს იწვევს მოზარდებს შორის დაპირისპირებას, სწორედ ამიტომ ჩვენთან არსებული ხელფასის საშუალო ოდენობის, მანეთის სყიდვისუნარიანობისა და სხვა მსგავსი ფაქტორების გათვალისწინებით, სწავლების საფასური შედარებით იადი — ბავშვზე 30 მანეთია, ერთი ოჯახზე 2 ან 3 წარმომადგენელზე — 20-20 მანეთი; ხოლო მრავალშვილიანი ოჯახები განთავსდებიან არიან გადასახადიან.

პირველი შედეგები...

არქიტექტურაში, ფორწერაში, ხალხურ და პოპულარულ მედიცინაში. ტარდება სისტემატური გაკვეთილები ინგლისურ და გერმანულ ენებში (თითოეული მოსწავლეს კვირაში ორჯერ 6 ლექცია ეკითხება, მათ შორის ორი უცხო ენის გაკვეთილია). ახალი სასწავლო წლიდან იკითხება მითოლოგიის, მუსიკალური კულტურის, სამართლის ისტორიის, ორატორული ხელოვნების მოკლე კურსი. ჩვენთან თემატური ექსკურსიები სასწავლო პროცესის განუყოფელ ნაწილად მიჩნეული. სწორედ აქედან გამომდინარე, ერთი წლის განმავლობაში მოსწავლეებს საშუალება ჰქონდათ ენახათ ათობით კულტურისა და არქიტექტურის ძეგლი და სახლ-მუწეუმი. მარტო ივნისის თვეში საკუთარი ხარჯებით მოვაწყვეთ 7 ექსკურსია და ლაშქრობა. დიდ ყურადღებას ვუთმობთ მონარბდა ფიზიკურ აღზრდას. ზამთრის არდადეგებზე ჩვენი მოსწავლეები შენაბადას სპორტულ კომპლექსზე ვარჯიშობდნენ. მათ განკარგულებაში იყო ჩოგბურთის კორტები, კალათბურთისა და ფეხბურთის მოედანი, საცურაო აუზი, ვიდეო ბარი, სადაც თემატურ და გასართობ ფილმებს უჩვენებდნენ. სასწავლებელში ტრადიციადანა ქვეული საშობაო და სააღდგომო დღესასწაულების, ხსოვნის დღეების ჩატარება.

განსაკუთრებულ ყურადღებას ვუთმობთ ჩვენი პატარა მეგობრების აზრსა და ამა თუ იმ საკითხის მიმართ დამოკიდებულებას. სწორედ მათი მოთხოვნით მზადდება ათობით სხვადასხვა ლექცია და ლონისძიება, მათ მიერ შეესებული ტესტების მიხედვით ხორციელდება პედაგოგთა ატესტაცია, ეს ყველაფერი კი სალოქიო საათების სამართლიან, კანონზომიერ განაწილებას უზრუნველყოფს. სისტემატურად ვატარებთ სხვადასხვა ხასიათის ექსკურსიებს: ვაცხადებთ მოსწავლეთა კონკურსს საუკეთესო პოპულარული ხასიათის ნაშრომზე. გამარჯვებულს ეძლევა საშუალება ჩაატაროს ლექცია თანატოლებისათვის და მას ჩვეულებრივი პედაგოგის იდენტური ფულადი ანაზღაურება ელის. ჩვენი სასწავლებლის პედაგოგებს პროფესიონალიზმთან ერთად ფანტაზიისა და იმპროვიზაციის უნარიც მოეთხოვებათ. ვფიქრობ, რომ თანამედროვე სასწავლო დაწესებულებების წარმომადგენლებს არ უნდა ჰქონდებოდეს მიწოდებული სა-მოქმედო ინსტრუქციები. რაც შეეხება პრობის ანაზღაურებას, ანაზღაურება ჩვენთან ყოველდღიური შემოსავლის დაწესებული სტაბილური პროცენტებიდან გაითვლება, აქედან ხელფასი პირდაპირ კავშირშია მოსწავლეთა რაოდენობასთან. ჩვენ ერთი მიზანი გვაქვს — ხელი შევეწყით მონარბენ, ღრმად

მორწმუნე პიროვნებების ჩამოყალიბებას, ვცდილობთ მოსწავლეებს შევექმნათ სტაბილური, ინტელექტუალური გარემო. ვფიქრობთ, შედეგსაც მივაღწიეთ: გასული წლის განმავლობაში ორასამდე მოსწავლემ სისტემატურად ესწრებოდა ჩვენს ლექციებს, სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ მონარბი არაერთი პრივილეგირებულ დოკუმენტს არ ღებულთან და დასწრებაც თავისუფალია. ჩვენი სასწავლებელი ტერიტორიულად ორთაქალის მოსწავლეთა ახალგაზრდობის სახლის (გრამაშვილის 56) არენდით ადგილზე რამდენიმე ოთახში მდებარეობს (ეშუშაობთ ორ ცვლაში, დღის 10-დან 12.30-მდე, საღამოს 15.30-დან 19 სთ-მდე). 5 ოქტომბრიდან რუსთავეში იხსნება ჩვენი სკოლის ფლილიაო. ესარგებლობთ შემთხვევით და გაწყული დახმარებისა და საქმიანი კონსულტაციებისათვის მადლობას მოვასხენებთ სახალხო განათლების სამინისტროს წარმომადგენლებს: ქნებს ენდი ზარქუას, ნაზი ლლონტასა და მანანა მარიაშიძეს, ბნ კახა ქორიძეს. აგრეთვე სასულიერო აკადემიის რექტორს — მამა გიორგის, სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტს რუბენ ენუქაშვილს, არქიტექტორ ირაკლი ლომიშვილს — რომელთაც გასული წლის სასწავლებელში არაერთი საინტერესო საჭარო ლექცია წაიკითხეს და შემდგომშიაც გამოვთქვამთ მათთან მჭიდრო თანამშრომლობის სურვილს. **ველა დუშაბაძე,** სასწავლებლის დირექტორი.

ეს ჩვენი ისტორიაა

სურათში: უძველესი გუმბათიანი ეკლესია, რომელიც გადაკეთდა XIX საუკუნეში. ძეგლი მდებარეობს ყვარლის რაიონის ძველი გავის მდამოებში. **თამაზ ძიძაძას ფოტო (საქინფორმის ფოტოქრონიკა).**

შენიერსიტები

ქუთაისში

წინა ნომერში ვაცნობთ, რომ ქუთაისში ვაიხსნა ხახელმწიფო უნივერსიტეტი. საქინფორმის ამ ფოტოებზე უნივერსიტეტის ხახეიმი ვახსნა აღმედილი.

საქართველოს ეროვნული კონგრესის არჩევნებში მონაწილე კანდიდატთა სიები

საქართველოს სახალხო პარტია - ღვთისმშობელთა კავშირი

გიორგი სიხარულიძე - დაბ. 1954 წ. ქართველი. ფილოლოგი. სახალხო პარტია.
ზაზა სიხარულიძე - დაბ. 1960 წ. ქართველი. ფილოლოგი. სახალხო პარტია.
გიორგი ძნელაძე - დაბ. 1959 წ. ქართველი. პირველი ჯგუფის ინვალიდი. სახ. პარტია.
თინათინ ჭეცია - დაბ. 1967 წ. ქართველი. სტუდენტი. სახ. პარტია.
ზურაბ ჭელეხაშვილი - დაბ. 1966 წ. ქართველი. მსახიობი. სახ. პარტია.
მარინე სვანიძე - დაბ. 1961 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
დალი დავითაშვილი - დაბ. 1947 წ. ქართველი. ინჟინერ-სოციოლოგი. სახ. პარტია.
ირინე ზორბეგაშვილი - დაბ. 1958 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
ნუკრი მამულაშვილი - დაბ. 1944 წ. ქართველი. სცენარისტი. უპარტიო.
მეგვლდ გელაშვილი - დაბ. 1948 წ. ქართველი. მუშა. სახ. პარტია.
მუხტარ ალიევი - დაბ. 1934 წ. აზერბაიჯანელი. მოიჯარე. უპარტიო.
მეველა თვალაშვილი - დაბ. 1938 წ. ქართველი. მუშა. სახ. პარტია.
გიორგი სარალიძე - დაბ. 1925 წ. ქართველი. ხელოსანი. სახ. პარტია.
ლევან ვაშაყმაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. ექიმი. სახ. პარტია.
გიორგი გიორგაძე - დაბ. 1963 წ. ქართველი. მძღოლი. უპარტიო.
ლალი თეგერაშვილი - დაბ. 1960 წ. ქართველი. წუნმდებელი. სახ. პარტია.
ნოდარ მგელაძე - დაბ. 1948 წ. ქართველი. მუშა. სახ. პარტია.
ლია ყაბანაშვილი - დაბ. 1966 წ. ქართველი. სტუდენტი. სახ. პარტია.
ნატო მაისაშვილი - დაბ. 1963 წ. ქართველი. ფილოლოგი. სახ. პარტია.
მარიამ თენაძე - დაბ. 1961 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
თამარ მარკველაშვილი - დაბ. 1959 წ. ქართველი. პოლიგრაფისტი. სახ. პარტია.
ბახრამ შვერდოვი - დაბ. 1937 წ. აზერბაიჯანელი. მუშა. უპარტიო.
გიორგი ბოგვერაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. მუშა. სახ. პარტია.
ალექსანდრე მამალაძე - დაბ. 1966 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
ლია ბეჟაური - დაბ. 1967 წ. ქართველი. ჟურნალისტი. სახ. პარტია.

მერაბ სუბაძეშვილი - დაბ. 1959 წ. ქართველი. მუშა. უპარტიო.
დარეჯან სართანია - დაბ. 1955 წ. ქართველი. პედაგოგი. უპარტიო.
არჩილ ჩხუტიაშვილი - დაბ. 1962 წ. ქართველი. მუშა. უპარტიო.
გურამ ხიმშიაშვილი - დაბ. 1947 წ. ქართველი. ინჟინერი. უპარტიო.
ნათელა ელოშვილი - დაბ. 1945 წ. ქართველი. ფილოლოგი. უპარტიო.
გიორგი მიცილიძე - დაბ. 1961 წ. ბერძენი. ექიმი. სახ. პარტია.
ნინო გიორგაძე - დაბ. 1961 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
ეთერ იმერლიშვილი - დაბ. 1950 წ. ქართველი. დიასახლისი. უპარტიო.
მზია მერაბიშვილი - დაბ. 1965 წ. ქართველი. მდივან მემანქანე. უპარტიო.
იოსებ ნატროშვილი - დაბ. 1966 წ. ქართველი. კერამიკოსი. უპარტიო.
ზურაბ პეტრიაშვილი - დაბ. 1966 წ. ქართველი. სტუდენტი. უპარტიო.
თემურ ჩიტალაძე - დაბ. 1954 წ. ქართველი. კერამიკოსი. უპარტიო.
კობა დევიძე - დაბ. 1963 წ. ქართველი. ინჟინერი. უპარტიო.
მაგალი ბუცურიძე - დაბ. 1959 წ. ქართველი. პოლიგრაფისტი. უპარტიო.
კონსტანტინე ყვანია - დაბ. 1960 წ. ქართველი. პედაგოგი. უპარტიო.
ზაქარია მენაბდიშვილი - დაბ. 1959 წ. ქართველი. მსახიობი. უპარტიო.
ზურაბ გუგუშვილი - დაბ. 1951 წ. ქართველი. რეჟისორი. უპარტიო.
ვაჟა ბურბუთაშვილი - დაბ. 1961 წ. ქართველი. ინჟინერი. უპარტიო.
ფრიდონ სიხარულიძე - დაბ. 1938 წ. ქართველი. ისტორიკოსი. უპარტიო.
თარიმან თაველაშვილი - დაბ. 1942 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
თამილა გოგოტიშვილი - დაბ. 1963 წ. ქართველი. იურისტი. უპარტიო.
რამაზ ჭოჩორაძე - დაბ. 1954 წ. ქართველი. იურისტი. უპარტიო.
რამაზ სიგისიაძე - დაბ. 1961 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
მიხეილ ინჯაია - დაბ. 1961 წ. ქართველი. ინჟინერი. უპარტიო.
გიორგი ადამია - დაბ. 1961 წ. ქართველი. ტექნოლოგი. უპარტიო.
თემურ წეროშვილი - დაბ.

1961 წ. ქართველი. გეოლოგი. უპარტიო.
თეიმურაზ დათუაშვილი - დაბ. 1951 წ. ქართველი. ინჟინერი. უპარტიო.
ნანი ალექსიშვილი - დაბ. 1961 წ. ქართველი. დიასახლისი. სახ. პარტია.
ბენიამინ იაკობაშვილი - დაბ. 1952 წ. ქართველი. ხელოსანი. უპარტიო.
შოთა ხეიძე - დაბ. 1965 წ. ქართველი. მძღოლი. უპარტიო.
არჩილ ძნელაძე - დაბ. 1921 წ. ქართველი. იურისტი. უპარტიო.
გიგლა სარიშვილი - დაბ. 1938 წ. ქართველი. მწერალი. უპარტიო.
მარიამ გიორგაძე - დაბ. 1967 წ. ქართველი. სტუდენტი. უპარტიო.
გიორგი მამაცოვი - დაბ. 1962 წ. ქართველი. ხარაზი. უპარტიო.
მამუკა ცერცვაძე - დაბ. 1962 წ. ქართველი. ეკონომისტი. უპარტიო.
შოთა ლიპარტელიანი - დაბ. 1961 წ. ქართველი. ეკონომისტი. უპარტიო.
ნასრადინ აბდულაევი - დაბ. 1956 წ. აზერბაიჯანელი. პედაგოგი. უპარტიო.
მამუკა ზაქარაძე - დაბ. 1962 წ. ქართველი, მხატვარი. უპარტიო.
იუზა კაპანაძე - დაბ. 1947 წ. ქართველი. მწეხნელი. უპარტიო.
დავით შავია - დაბ. 1956 წ. ქართველი. პედაგოგი. უპარტიო.
დავით მეტეველია - დაბ. 1957 წ. ქართველი. მათემატიკოსი. უპარტიო.
იდაიათ ზალილოვი - დაბ. 1948 წ. აზერბაიჯანელი. მოიჯარე. უპარტიო.

კომპარტიის დემოკრატიული შრატსია

ნოე გელაშვილი - დაბ. 1932 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. პედაგოგი. უპარტიო.
ფერდინანდ დავითაშვილი - დაბ. 1949 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
გერმანე დავითაშვილი - დაბ. 1951 წ. ქართველი. ფილოსოფოსი. ფილოსოფიურ მეცნიერებათა კანდიდატი. სახ. პარტია.
კარლო მაჭარაშვილი - დაბ. 1924 წ. ქართველი. ფილოლოგი. პედაგოგი. მეცნიერებათა დოქტორი. პროფესორი. სახ. პარტია.
1924 წ. ქართველი. ფილოლოგი. პედაგოგი. მეცნიერებათა დოქტორი. პროფესორი. სახ. პარტია.
ზურაბ ხოჭოლაძე - დაბ. 1931 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
რობერტ ბაბლიძე - დაბ. 1935 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. პროფესორი. სახ. პარტია.
ჯემალ გელაშვილი - დაბ. 1944 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
კარლო ბლაგიძე - დაბ. 1928 წ. ქართველი. ფილოსოფოსი. ფილოსოფიურ მეცნიერებათა კანდიდატი. დოცენტი. სახ. პარტია.
ლენა კაპანაძე - დაბ. 1960 წ.

ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
ვალერიან იოსაძე - დაბ. 1948 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
სიმონ მაჭუბერიანი - დაბ. 1943 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
თეიმურაზ კანდელაკი - დაბ. 1941 წ. ქართველი. ინჟინერ-ეკონომისტი. პროფესორი. სახ. პარტია.
ვლადიმერ ჯანუყვაძე - დაბ. 1931 წ. ქართველი. ფილოსოფოსი. პროფესორი. სახ. პარტია.
გურამ სტეფანიშვილი - დაბ. 1940 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
რობერტ სუბიაშვილი - დაბ. 1937 წ. ქართველი. ჟურნალისტი. სახ. პარტია.
გივი ხარაზიშვილი - დაბ. 1936 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
რევაზ ინსარიძე - დაბ. 1935 წ. ქართველი. ისტორიკოსი. სახ. პარტია.
ელმერდ ნონიაშვილი - დაბ. 1932 წ. ქართველი. ზოოტექნიკოსი. სახ. პარტია.
დავით კიკნაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
დავით მეტევიშვილი - დაბ. 1958 წ. ქართველი. ფილოლოგი. სახ. პარტია.
როინ ბურნაძე - დაბ. 1935 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
გრიტი თაყაიშვილი - დაბ. 1932 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
რენე ხუბუა - დაბ. 1937 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
იამა ხვედელიძე - დაბ. 1941 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
ლილი კაპანაძე - დაბ. 1953 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
რაულ ჭავჭავაძე - დაბ. 1949 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
ვახტანგ შურიაძე - დაბ. 1952 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
სულეიკო ძინძიბაძე - დაბ. 1927 წ. ქართველი. ჟურნალისტი. სახ. პარტია.
თენგიზ ლომიძე - დაბ. 1950 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
გულიკო გოგალაძე - დაბ. 1949 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
ვახტანგ კილაძე - დაბ. 1928 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
ალექსანდრე დვალაშვილი - დაბ. 1949 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
ნოდარ ლომიძე - დაბ. 1950 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
ნახი ლაბაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. ექიმი. სახ. პარტია.
ია ეცეტაძე - დაბ. 1949 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
გიორგი თურქია - დაბ. 1958 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
გურამ ბარბაქაძე - დაბ. 1955 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
პავლე შუჟაქიძე - დაბ. 1951 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
ომარ ვასიშვილი - დაბ. 1960 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
ლარისა კიკიაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
ტარიელ გაგნიძე - დაბ. 1955 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.

თამარ ჭყვიციანი - დაბ. 1937 წ. ქართველი. ფინანსისტი. სახ. პარტია.
გურამ ხაჩიძე - დაბ. 1945 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
თემურ ლომიძე - დაბ. 1965 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
ვერნი გოგალაძე - დაბ. 1939 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
დარეჯან გელაშვილი - დაბ. 1949 წ. ქართველი. პედაგოგი. სახ. პარტია.
თენგიზ ნოზაძე - დაბ. 1952 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
არჩილ იობაშვილი - დაბ. 1961 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
ომარ მულალაშვილი - დაბ. 1942 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.
გიორგი ნეფარიძე - დაბ. 1959 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
ოგორ გონტარი - დაბ. 1950 წ. ქართველი. არქიტექტორი. სახ. პარტია.
გია ისაკაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. სამთო ინჟინერი. სახ. პარტია.
თენგიზ ობოლაძე - დაბ. 1958 წ. ქართველი. სამთო ინჟინერი. სახ. პარტია.
აფთხაძე აბესაძე - დაბ. 1953 წ. ქართველი. ეკონომისტი. სახ. პარტია.
დემურ ჭაიანი - დაბ. 1944 წ. ქართველი. მექანიკოსი. სახ. პარტია.
რევაზ ნიკოლაძე - დაბ. 1938 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
რემა დიშაძე - დაბ. 1936 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
ნუგზარ აჭარაძე - დაბ. 1945 წ. ქართველი. მხატვარი. სახ. პარტია.
მარინა ხოჭოლაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. ინჟინერ-ტექნოლოგი. სახ. პარტია.
რობინზონ ტაბატაძე - დაბ. 1957 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
სოფიო ლომიძე - დაბ. 1922 წ. ქართველი. ფილოლოგი. სახ. პარტია.
ნუგზარ მგელაძე - დაბ. 1951 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
დარჩო ნოზაძე - დაბ. 1940 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
ზელმინა მეგრელიშვილი - დაბ. 1944 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
ვალერიან ჭერაშვილი - დაბ. 1932 წ. ქართველი. ფიზიკოსი. სახ. პარტია.
აკაკი ჯამბაზიშვილი - დაბ. 1952 წ. ქართველი. ბუნებრივი მეცნიერების დოქტორი. სახ. პარტია.
კუჭუერი აბაშაძე - დაბ. 1940 წ. ქართველი. მექანიკოსი. სახ. პარტია.
ვახტანგ კაპანაძე - დაბ. 1927 წ. ქართველი. აგრონომი. სახ. პარტია.
ზაურ ციციქიძე - დაბ. 1942 წ. ქართველი. მთავარი დისპეტჩერი. სახ. პარტია.
გურამ ტუმბურიძე - დაბ. 1938 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
ვაჟა მეტევიშვილი - დაბ. 1946 წ. ქართველი. ინჟინერი. სახ. პარტია.
თემურ ფარეშვილი - დაბ. 1957 წ. ქართველი. იურისტი. სახ. პარტია.

ყველას, ვისაც სამშობლოს ბედ-იღვალე აუჩქრებს...

მამულიშვილო! ღვთისმშობლო!
კიდევ ერთხელ მოგმართავთ ყველას, ვისაც უფლის სწამს, სამშობლოსათვის თავდადება ძალუძს და მოყვასი საკუთარ თავს ურჩევნია...

ამასთან, გარკვეული ძალები ესწრაფვიან, შექმნან პანიკის, ქაოსისა და შიშის ატმოსფერო, რათა დაგვარწმუნონ, რომ გარდაუვალია სამოქალაქო ომი საქართველოში.
ბოლო დღეების მანძილზე საქართველოს სახალხო პარტიისა და ღვთისმშობელთა კავშირის ხელმძღვანელობას მთელი საქართველოს ტერიტორიაზე ჰქონდა არაერთი შეხვედრა მშრომელთა, ინტელიგენციის, პოლიტიკურ პარტიათა თუ ორგანიზაციათა, საქართველოში მოსახლე ხალხთა წარმომადგენლებთან.

ბოლო დღეების მანძილზე საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა წარმომადგენლებს შეხვედრისას, აგრეთვე დაინტერესებულ პირებთან კონსულტაციებს, სახალხო პარტიას მხარი დაუჭირა არჩევნებში მონაწილე პარტია-ორგანიზაციათა შორის შეთანხმების შემუშავების იდეას, თუკი აღნიშნულ დოკუმენტში გათვალისწინებული იქნებოდა შემდეგი პუნქტები:
„საქართველოს ეროვნული კონგრესისა და უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების და ორგანიზაციების დემოკრატიული შრატსია“

გრესისა და უზენაესი საბჭოს არჩევნებში მონაწილე პარტიების და ორგანიზაციების დემოკრატიული შრატსია
1. არ დაეშვათ საქართველოში საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ვითარების დესტაბილიზაცია;
2. არ დაეშვათ ოფიციალური ხელისუფლების მიერ შინაურ პრობლემათა მოსაგვარებლად უცხო ძალების გამოყენება;
3. არ მივდეთ ურთიერთსაწინააღმდეგოდ აშკარა თუ ფარული ძალების მიერ მოქმედებათა ფორმებს;
4. ხელი შევუწყობთ საქართველოს ეროვნული კონგრესისა და უზენაესი საბჭოს არჩევნების წარმატებით ჩატარებას.

მეორე საგანგებო კონფერენციაზე ბ-ნ ე. შენგელიას მიერ წაკითხულ „საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ორგანიზაციათა კომპლექსურ პროექტში „საქართველოში სამოქალაქო მშვიდობის შესახებ“.
თავს ნუ მოვიტყუებთ, რომ აღნიშნული დოკუმენტის ხელმოწერით მართლაც მივალწევთ საქართველოში ვითარების სტაბილურობას, მაგრამ მსგავსი შეთანხმების დადება უარესად აუცილებელია, ვინაიდან ბოლოსდაბოლოს ხალხი გვიგებს, თუ ვინ არ არსებობს თავის სიტყვას, თუ ვის არ აძლევს ხელს არჩევნების ჩატარებას.
დემურ იყოს ჩვენი მფარველი!

ზაზა სიხარულიძე, საქართველოს სახალხო პარტიის წევრი, სრულიად საქართველოს დემოსკრატიული კავშირის პრეზიდენტი.

წინასწარ უნდა განაცხადო, რომ საკითხი, რომელზედაც ამჯერად მინდა საზოგადოების ყურადღება გაავიწყლო, ჩემი სპეციალისტის სფეროში არ შედის და ამდენად, ბუნებრივია, მხოლოდ დილემატურ დონეზე შემიძლია ვიმსჯელო.

საქმე ეხება ყველა ჩვენთაგანი-სათვის საყვარელ ქაშვილის ტაძარს.

ქართულ ენციკლოპედიაში ვკითხულობ:

„ქაშვეთი — ხუროთმოძღვრული ძეგლი თბილისში. აგებულია 1904-10 ძველი ეკლესიის ადგილზე. ადრე აქ იღვანელებოდა გარეჯელის სახელთან დაკავშირებული უძველესი ტაძარი, რომელიც XVIII საუკუნეში ამილახვრების აგებულმა აგურის ეკლესიამ შეცვალა. XIX საუკუნის მიწურულს ისიც დაზიანდა. ქალაქის მამინდელმა წინამძღვარმა მარკოზ ტყეშელაძემ და ტაძრის მესვეურებმა ახალი შენობის აგება გადაწყვიტეს. პროექტი შეადგინა არქიტექტორმა ლ. ბილფელდმა, რომელმაც ნიშნულ სამთავისის ტაძარი გამოიყენა. მშენებლობაში დიდი ნიჭიერი მონაწილეობა მიიღეს ქართული ბურჟუაზიისა და არისტოკრატების წარმომადგენლებმა...“

მაგრამ აქ არაფერია ნათქვამი იმის შესახებ, თუ რატომ არის ეს ეკლესია ორსართულიანი...

ლო უძველესი ტაძარი, რომელიც XVIII საუკუნეში ამილახვრების აგებულმა აგურის ეკლესიამ შეცვალა. XIX საუკუნის მიწურულს ისიც დაზიანდა. ქალაქის მამინდელმა წინამძღვარმა მარკოზ ტყეშელაძემ და ტაძრის მესვეურებმა ახალი შენობის აგება გადაწყვიტეს. პროექტი შეადგინა არქიტექტორმა ლ. ბილფელდმა, რომელმაც ნიშნულ სამთავისის ტაძარი გამოიყენა. მშენებლობაში დიდი ნიჭიერი მონაწილეობა მიიღეს ქართული ბურჟუაზიისა და არისტოკრატების წარმომადგენლებმა...“

მაგრამ აქ არაფერია ნათქვამი იმის შესახებ, თუ რატომ არის ეს ეკლესია ორსართულიანი...

რატომ არ უნდა შევიძინო, ვთქვათ, პირველ სართულზე, მან-ღვრის მოლოცვას შევქმნათ გარინ-ღვრის მლოცველს ხეობა აიხედოს და თვალი სასიხარულით მიიპყროს მზის სხივებით გაბრწყინებულ გუმბათს ანუ ეკლესიის გვირგვინს? აქ მორწმუნის თავზე დაშობილია უფერული, მძიმე, უზარმაზარი რკინის კარკასებით შეკრული ქერი, რომელიც იმედოვნებდა წარმოადგენს მეორე სართულის იატაკს! ასე რომ თავზეშობილი თვალმძივრეულ მლოცველს, ბუნებრივია, მაღლა ღმერთის ნაცვალად მისებრი მოკვდავი ცოცხალი გეგულებოდა...

რას ნიშნავს ეს ორი სართული? ნუთუ რამე საკრალურს? ერთი

ძველი და მეორე სართული? არის კი საკრალური ორსართულიანი საეკლესიო ნაგებობების ტრადიციები? ნუთუ დავით გარეჯელის უძველესი ტაძარიც ორსართულიანი იყო?

დღეს, როცა ამ ტაძრის რეკონსტრუქცია მიმდინარეობს, იქნებ ამაზეც დაფიქრებულიყავით.

ჩვენი ცნობისმოყვარეობის დასაქმავიდან უფრო მეტი კომპეტენტური აზრის გამოთქმა ბუნებრივია ხელეწიფება სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს.

ამირან კალაძე

ირაკლი ანთელავა

სულ მალე 1 წელი შესრულდება ირაკლი (შმაგი) დოლიძის დაბადების... ერთი თვე მიწურა ირაკლი დოლიძის გარდაცვალებიდან... ერთი მძიმე კვირაა, შენ აღარ ხარ ჩვენს შორის — ჩვენი სამეგობროდან მესამე ირაკლი...

ჩვენ ვერ პატარები და ძალიან ცოტანი ვიყავით ამხელა ტკივილისათვის. ვეღარ ვუყურებთ ერთმანეთს განადგურებულ სახლებს, ვგრძობთ, რომ სიკვდილიან არაერთგზისი მძაფრი შეხებით ჩვენ წაადრეველ დაბერებულ თაობა ვართ... სიკვდილიც არის და სიკვდილიც! ჩვენი მეგობრები მშვიდად მისული საკვდილით არა კვდებიან, ტრაგიკულად იღუპებიან... შენ მათ შორისაც თავზარდამცემად მძიმე ხევილი ირგუნე... ასე შემზარავი არავის წასვლა არ ყოფილა... ასეთს რა ტკივილს ატარებდი, რას ვერ გაუძელი... ვაკო დვალისძე რომ მოკლეს, ვაჩუქდი ალარ განდობა გამოსვლა, აიკვირებ — ქალაქში მკვლელები დალიან... შენს დეარესიას აწყურებ უშველა. ჩვენ ყველამ ერთად აწყურეს შეგაფარეთ თავი.

აბიძეაშვილი რედაქციავ! წინასწარ ბოდიშს გისდით შეწუხებისათვის. ჩვენ, უღანაშუალო ადამიანები, იძულებულნი ვართ, მოგმართოთ თხოვნით, გამოაქვეყნოთ ეს წერილი, რათა გონს მოგვონ ჩვენს მიმართ ასე აგრესიულად განწყობილი პირები.

კერძოდ, აი, რა მოხდა: აქამდე ჩვენ, მშობლებთან და ძმასთან ერთად ვცხოვრობდით სენაკის რაიონის კურორტ მენჯში. ამას წინათ, სულამის 7 საათზე, ჩვენს ძმას — გოზა წურჭულიას ჩხუბი მოუხდა სოფელ ვაში მცხოვრებ ცისკარა ტყუბუჩაშვილთან, რის შედეგადაც მის სხეულზე პიროვნება შემოაკვდა. მას მერე ჩვენი ძმა დღემდე იმალდება.

ბუნებრივია, ცისკარა ტყუბუჩაშვილს მშობლები და ახლობლები უკიდურესობამდე გამწვარებულნი არიან. მათი მოქმედება არ არის გა-

საკვირი. მომხდარს ძლიერ განიცდის და არანაკლებ გამწვარებულია ჩვენი ოჯახი. ამჟამად მდგომარეობა გვიძლევს, ვიცხოვროთ ბებიასთან, ხობის რაიონ სოფელ ხამისკურში, სადაც დაზარალებულები ყველას ამხოცივითა და სახლის დაწვით გვემუქრებოდა.

ჩვენ თვითონ ვეძებთ ჩვენს ძმას, რომ მან თავისი საქციელისთვის კანონის წინაშე აგოს პასუხი. მაგრამ ერთი რამ არ გვესმის — ჩვენ რა დავაშავეთ? მძის დანაშაულზე ჩვენ ვალოთ პასუხი? პასუხი დანაშაულზე აგოს. იმ შემთხვევაში, თუ ჩვენს ძმას 29 სექტემბრამდე ვერ იპოვებთ, ჩვენ, სამივე დები, უნდა წაგვიყვანონ თავიდან და, თუ ძმა კიდევ არ გამოჩნდება, სიკვდილით გვემუქრებიან. წარმოიდგინეთ, ასეთ მდგომარეობაში ყოფნა, თუ სიკვდილზე უარისი არ არის.

მე მეათე კლასში ვსწავლობ, ჩემი შუათანა და ნინო მეშვიდე კლასშია, ხოლო უმცროსი მანანა ხუთი წლისაა. სკოლაში და სახლში მშობით არ გვედგომება. შექმნილია მდგომარეობა ისედაც ისეთი ტანჯვა მოგვყავს, რომ მთელი ჩვენი სიცოცხლე მათ გავგვყავს. და ჩვენი უფრო მეტად დასკა, მგონი, საჭირო არ არის. ჩვენი ძმა უღანაშუალო რომ იყოს, სამივენი მზად ვართ, თავი შევწირთ, მაგრამ ის რომ დამნაშავეა და მერე როგორ? ამიტომ არ ვთვლით საჭიროდ თავგანწირვას.

ჩვენი უმორჩილესი თხოვნაა, ეს წერილი 29 სექტემბრამდე გამოაქვეყნოთ. ვაი თუ, დატყუებულ დროზე ჩვენი ძმა არ გამოჩნდეს და ერთ უბედურებას კიდევ სხვა დაემატოს.

ნატო წურჭულია,
ხობის რ-ნი, სოფ. ხამისკური.

რედაქციისპაზი: ცხადია, მწუხარებაში ღრმად თანავუგრძობთ გარდაცვლილის ოჯახს, მაგრამ დავუთანებებით, რომ დანაშაულისათვის მხოლოდ დამნაშავემ უნდა აგოს პასუხი. წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენი მხრიდან კანონის სრული უმბატოცებლობა, უღანაშუალოთა ბოლო ხანებში აგრესიულ განხიზმებულ „ლინჩის წესით“ განამართლება გამოვა. ცხადია, ეს არამართრი და არანაკლებ შემაზრუნე ფაქტი იქნებოდა, ვიდრე თითონ სომხდარი დანაშაული. იმედია, სენაკისა და ხობის სამართალდამცევი ორგანოები შესრულდებიან თავიანთ უშუალო პროფესიულ მოვალეობას, აგრეთვე, კურორტ მენჯისა, სოფელ ვაშიცა თუ ხამისკურის საზოგადოებაც თავის სიტყვას იტყვიან მოსალოდნელი ტრაგიდიის თავიდან აცილებაში.

ზაფხულს ის ერთი თვე მთლიანად შენით იყო საცხე — შენი სიკეთით და სიბაბუღით, შენი უბადლო იუმორითა და სასაცილო დაბნეულობით, ღვთისმშობლის ტაძარში თავდაუზოგავი შრომითა და უცნაურად, შესაბრალისი მიაშიტობით... იმ დღესაც, ჩვეულებებისა-მებრ, შევიყარეთ უნივერსიტეტთან, ისევ აწყურს ვისხენებდით... მეორე დღეს მოძღვართან მისულხარ, აღსარება ვითქვამს... მესამე დღეს კი ვეშვი წახვედი და... მეოთხე დღეს...

იმ დროს, როდესაც მთელი საქართველო თავისუფლებასა და დემოკრატიაზე, დამოუკიდებლობაზე ოცნებობს, გაურკვეველი პიროვნება, თანაც ქალი, საკუთარ ბინაში უვარდება ხანდაზმულ, პატრიარქალ მანდილოსანს, სიტყვიერ და ფიზიკურ შეუთანხმებლად აყენებს მას. მხედველობაში გვაქვს ამ ოროდელ დღის წინ მომხდარი, 20 სექტემბრის პროგრამა „მოამ-

რა ვხელობთ აგვარ საქმიელს?

ბეში“ გადაცემული ამბავი, რომელიც დაკავშირებულია ქალბატონ ლილი იოსელიანთან — ქართული თეატრის თვალსაჩინო მოღვაწესთან, დიდებულ, ღვაწლმოსილ რეჟისორთან, სცენის ხელოვანთან მრავალი თაობის აღმზრდელთან,

შესანიშნავ პიროვნებასა და მოქალაქესთან.

ვის აქვს უფლება ხელი აღმართოს მისზე? ვერც კი წარმოგვედგინა, რომ რომელიმე ქართველი ქალი რაიმე მსგავსს მოიმოქმედებდა. თურმე ამგვარი „ქალბატონები“ ჩვენს შორისაც არიან. რო-

გორც ჩანს, ლილი იოსელიანის შეურაცხველობის თავისუფლება ამგვარად წარმოუდგენია და იგი აღვირახსნილობისაგან ვერ განურჩევია.

სულთნ ხორცამდე აღშფოთებულნი, შეძრულნი ვართ ამგვარი ქმედებით, რომელსაც, არც კი ვიცით, რა გუწოდოთ!

მარჯანიშვილის თეატრის კოლექტივი.

შენი სიკვდილი ზარდამცემი პრეტესტია, ირაკლი, პროტესტი ყველას და ყველაფრის წინააღმდეგ — გაგულქვავებული ადამიანების, ზნედაკმული ხალხის, გაუკუღმართებული ერთგული მოძრაობის, რომელსაც დასაწყისში ასე შეზარადი (სხვაგან არ ვიცით, მაგრამ უნივერსიტეტში პირველი დროში თქვენი აფერიალეთ: შენ — შინდისფერი და შმაგი — წმინდა გიორგის თეთრი დროშა, მერე, გულგატეხილმა საგულდაგულოდ რომ დაკეცე და შეინახე)...

ახლა ყველაფერი უკან დარჩა. შენ თითოეულ ჩვენგანში მწარე სინანულად და სამუდამოდ მოუწელებელ ტკივილად ჩასახლდი — იტყობა რაღაც დაგაკვლით, საკმარისად ვერ გააფრთხილდით, ვერ მოგაფრეთ. *სინდისის ქენჭით გადმოვიბარეთ შენგან — აუხდენელი ოცნებები და შენი უმწყო, გაპარტახებული ოჯახი...

ამიერიდან ჩვენთვის ყველაფერი შენს ტკივილიან გახსენებად იქცევა; უნივერსიტეტი, მესხეთი, აწყურის ტაძარი, აწყურის ციხეზე შემომდგარი ვეებერთელა საცხე მთვარე, თუ კუმურდისთან ზელის აქნევაზე წამოშლილი პეპლების ჯარი...

„თვისტოების“ საერთაშორისო კონფერენცია

საზოგადოება „თვისტოები“ თავისი ეროვნული მიმართულებით და აქტუალური პროგრამით დღითიდღე პოპულარული ხდება. საზოგადოების წევრთა რიცხვმა უკვე 2 ათასს გადააჭარბა.

საქართველოს გარეთ მცხოვრებ ქართველთა სამშობლოში დაბრუნებისა და არაძირული, ჰარბი მოსახლეობის იმიგრაციისათვის ხელის შეწყობის კეთილშობილური მიზანი „თვისტოებს“ საზოგადოების ყურადღების ცენტრში აქცევს. 24 სექტემბერს უნივერსიტეტის სხდომაზე დარბაზში გაიმართა საზოგადოება „თვისტოების“ პირველი საერთაშორისო კონფერენცია თემაზე: „ქართველები საზღვარგარეთ“.

კონფერენცია შესავალი სიტყვით გახსნა „თვისტოების“ პრეზიდენტმა პროფესორმა რევაზ მიშველაძემ. მოხსენის მოხსენებები: „ქართველები ამერიკაში“ — ბონდო კეკელია (აშშ), „ქართველები თურქეთში“ — სახელმწიფო არქივის დირექტორი ვასტან გურგენიძე, „ქართველები რუსეთსა და ჩრდილოეთ კავკასიაში“ — პროფესორი ვაჟა გუჯაბიძე, „ქართველები პარიზში“ — დოცენტი გოგი ზუციშვილი, „საქართველოდან არაქართველთა იმიგრაციის პრობლემა“ — დოცენტი ალექსანდრე ლლონიძე.

სიტყვით გამოვიდნენ: ფერეიდნელი ქართველი რეჟო მიქელაძე, პოეტი შოთა ნიშნიანიძე, დოცენტი აკაკი მათიაშვილი, დოცენტი რევაზ ხალია, კურნალისტი ჭვთისაგარ არჩიშვილი.

დასასრულ კონფერენციის მონაწილეებმა მიიღეს მიმართვა, რომელსაც ქვემოთ ვაქვეყნებთ.

საზოგადოება „თვისტოების“ მიმართვა

დიდებულია ამ ბოლო დროს გზების საძიებლად, ღირსსახეობის პარტიათა და ასოციაციათა საარჩევნო დებატები საქართვე-

ლოს უზენაესი საბჭოს ღირსეული დეპუტატებით დასაკომპლქტებლად, მაგრამ ცხარე პოლიტიკურ ბრძოლებში, ვინაი, მხედველობიდან არ გამოგვრჩეს საქართველოს გადარჩენის უმთავრესი საქმე.

მოგვხსენებთ, რა გადარჩენაზეა ლაპარაკი. კომუნისტურმა რეჟიმმა ის „სიყვითლე“ მოგვტანა, რომ საქართველომ სწორედ „საბჭოეთის ძმურ ოჯახში“ დაპყრობა თავისი ტერიტორიის საქმად დიდნაწილი. ლამის ორასი წელია საქართველოს საზღვრები წაშლილია, ხოლო ის სიმბოლურ-ფიქტიური საზღვარი, იმპერიამ რომ სამოწყალოდ შეგვიჩაჩუნა, სრულიად დაუცველია. დაუშვებელი ამას საქართველოს სხულის დასერვა ცრუავტონომიებით, კრემლის განუწყვეტელი ზრუნვა აფსუა-ოგისა დამოუკიდებლობისათვის, არაძირული ერების გამოავლების ტომი და ადვილად მიხვდებით, რომ საქართველო ჩასაძირავად განწირულ ნომადს წააგავს.

რა გვიშველის? საერთო ძალისხმევით საქართველოს ეროვნული ფერდობის დაუყოვნებლო გამოღვივება, ეროვნული სიჭრელის შემცირება, მივიბე-მოვიბვის გარეშე რომ ვთქვათ, მშვიდობიანი გზით მიღწევა იმისა, რასაც ჩვენმა მეზობლებმა — სომხეთმა და აზერბაიჯანმა ორი-სამი კვირის განმავლობაში მიიღვიეს.

„თვისტოებს“ კარგად ესმის ამ მიწოდების მთელი უზერხულობა. ჩვენ ყველა კეთილგანწყობისა და ძმური თანამშრომლობის მომხრე ვართ, მაგრამ ახლა საქართველოს სხვა გამოსავალი არა აქვს, ჩვენს გადარჩენის სხვა გზა არ ჩანს. სულ რაღაც 50 წლის შემდეგ საქართველოში ქართველები ეროვ-

ნულ უმცირესობათა შორის აღმოჩნდებით.

მიემართავთ საქართველოს გარეთ მცხოვრებ ყველა ქართველს, დაუზრუნდეს თავის სამშობლოს.

მიემართავთ არაძირითად ერთა წარმომადგენლებს: საქართველო თქვენთვის ავი დედინაცვალა არასოდეს ყოფილა და, თუ მის შიმართ მადლიერების მცირე გრძნობა მინც გამოძრავებთ, ნუ დასხამთ წყალს რუსთაველის ქვეყნის გაქრობის წისკელზე, კიდევ ერთხელ შეგახსენებთ, რაც ისტორიისგან ათავსვის გამოცდილია: მხოლოდ თავის ქვეყანაში პოპულარული იმიგრაციის შემართ სულიერ კმაყოფილებას და თავისი ერის სამსახურში ყალიბდება სრულქმნილ მოქალაქედ.

უკაცონო ავტონომიებს შეფარებულ სტრუქტურა ერთა წარმომადგენლები ნუ ირთობენ თავს უსაგნო დეკლარაციებით და სხვის მიწაზე „დამოუკიდებელ რესპუბლიკათა“ შექმნის ილუზიებით, საქართველო არც ერთ გოჯ მიწას აღარ დათმობს.

მიემართავთ ცენტრს: ხელი აიღოს „გაითქვას და იბატონეს“ აწ უკვე ამოცნობილი პოლიტიკაზე. დამოილი იმპერიის ხელახალი შექმნეულებით შეკოწიწება აღარ მოხერხდება. უმჯობესია, დამოუკიდებელმა რუსეთმა, როგორც ეს ერთ დროს ინგლისმა გააკეთა, გონიერება გამოიჩინოს და ყოფილ კოლონიებთან მომავალ კეთილგანწყობა-მეზობლობაზე იფიქროს.

ხელი ხელს მივცეთ, მეგობრებო, საქართველოს გადასარჩენად.

მიმართვა მიღებულია საზოგადოება „თვისტოების“ საერთაშორისო კონფერენციაზე 24 სექტემბერს.

